

Предлогот на Адвокатската комора не само што е неуставен, туку во целост се коси и со вредностите и духот на правото на Европската Унија

Предлогот од адвокатска комора е во спротивност и со законодавството на Европската Унија, кое согласно Спогодбата за стабилизација и асоцијација имаме обврска да го усогласиме.

Законодавецот треба да ја има предвид и **Регулативата бр 1896/2006 од Европскиот парламент и совет за воведување на постапка за европски платен налог.**

Имено, согласно праксата на Уставниот суд изворите на правото на Европската унија често се доведуваат во **корелација со националните законодавства на државите кандидати за членство**. Во таа насока, од посебен интерес е и ставот кој го зазема Уставниот суд на Р.М. по однос на овие прашања. Во едно решение од 2009 година¹, Уставниот суд на Р.М. меѓу другото, **ја консултираше и Директивата 2002/21/ЕЗ, констатирајќи согласност на оспорениот член на законот со оваа директива.**

Во решението, Судот јасно го искажа начинот на кој постапува во случаите кога се повикува на директиви (или на останато секундарно законодавство) на ЕУ, изјавувајќи дека:

“И покрај тоа што директивите на Европската унија како супра-национално право не се дел од правниот поредок односно не се извор на правото во Република Македонија, и како такви не се предмет на оценка пред Уставниот суд, Судот сепак, во поткрепа на своето правно становиште, ја имаше предвид Директивата 2002/21/ЕЗ на Европскиот парламент и на Советот од 7 март 2002 година за заедничка регулаторна рамка за електронските комуникациони мрежи и услуги (Рамковна директива).“

И согласно член 1 од **Спогодбата за стабилизација и асоцијација меѓу Република Македонија од една страна и Европските заедници и нивните земји членки од друга страна**, објавен во Службен Весник бр. 28/2001, целта на асоцијацијата е подржување на напорите на Република Македонија за развој и економската и меѓународната соработка и **усогласување на законодавството со она на Заедницата**. Република Македонија презеде обврска и треба ја да почитува истата, за усогласување на законодавството со законодавството на Европската Унија па оттука и исправен е ставот во наведената одлука на Уставниот суд.

Индиректна применливост на изворите на правото на Европската унија е изведена од членот 118 став (1) од Спогодбата за стабилизација и асоцијација. Имено, со оваа одредба се предвидува должност за договорните страни да „преземат какви било (што би значело сите) општи или специфични мерки потребни за исполнување на обврските од Спогодбата“, како и да „обезбедат остварување на целите на оваа Спогодба“.

Согласно чл.24 од Регулативата бр 1896/2006 од Европскиот парламент и Советот за воведување на постапка за европски платен налог од 12.12.2006 година **предвидено е дека застапувањето од страна на АДВОКАТ или други правни стручњаци НЕ Е ЗАДОЛЖИТЕЛНО**. Дури се изработени и посебни обрасци на пријави за платен налог, со цел максимално да се упрости и онака едноставната постапка за издавање на платен налог. Во преамбулата на

¹ Уставен суд на Р.М. Решение У.бр.26/2009-0-0 од 15 април 2009 година.

Регулативата јасно е наведено дека целта на уредбата е правилно функционирање на внатрешниот пазар (точка 1), отстранување на пречките за добро функционирање на парничните постапки (точка 2), потребата од брза ефикасна наплата на неподмирени долгови имајќи во предвид дека задоцнетото плаќање на долговите е причина за неликвидност која се заканува на опстанувањето на компаниите, посебно на малите и средните а за последица има и губење на многу работни места (точка 6), настојување да се реши проблемот со масовната наплата на неспорните побарувања (точка 7). Регулативата треба да ја поедностави, забрза постапката со што помалку трошоци во однос на неспорните парични побарувања притоа дефинирајќи минимални стандарди !

Се друго е премногу рестриктивно и ќе значи само едно, зголемени трошоци во заштитата на правата, отежнат пристап до правата гарантирани со уставот, дискриминација и губење на работните места на правниците вработени во компаниите кои го имаат истото знаење за сметка на привилегирањето на една категорија правници.

И европската регулатива во чиј дух треба да се толкуваат одредбите од Уставот ја потврдуваат противуставноста на овие одредби.